

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 544-1923)

Originalt emne

Forsikring

Forsikring/Baandlagte Erstatninger

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 6. december 1923](#)
- 2) [Byrådsmødet den 13. december 1923](#)
- 3) [Byrådsmødet den 13. marts 1924](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 6. december 1923 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 544-1923)

Andragende fra fhv. Arbejdsmand Anton Christensen om Frigørelse af en af Arbejderforsikringsraadet baandlagt Erstatningssum.

A. Sneum meddelte, at Manden var blevet Invalid og havde faaet tilkendt en Erstatning paa 14840 Kr. Heraf ønskede han 10000 Kr. frigivet for at kunne begynde en Uldvareforretning; de 2500 Kr. var Afstaaelse, og Resten skulde anvendes til Indkøb af Varer. Han var ganske vist ikke Fagmand, men en voksen Datter, der var oplært ved Faget, skulde forestaa Forretningen.

A. Bitsch mente, man skulde være varsom med at give saadanne Tilladelser, idet der var sørgelige Erfaringer for, at Pengene blev sat overstyr. Taleren vilde dog ikke modsætte sig Forslaget.

J. Chr. Møller var betænkelig ved at give Tilladelsen, men vilde dog ikke gaa mod Udvalgets enige Forslag. Det var meget tvivlsomt, at en saadan Forretning kunde gaa; der var i Forvejen for mange af dem, og Priseniveauet laa saa højt i Øjeblikket, at der let blev Tab paa Varelageret. Naar saa Manden tilmed ikke var Fagmand, var det omtrent ensbetydende med, at han tabte sine Penge. Taleren henstillede til Udvalget at tænke lidt nærmere over Sagen.

A. Sneum gjorde opmærksom paa, at Sagen gerne skulde afgøres hurtigst muligt, hvis han skulde have nogen Gavn af Julehandelen. Naar Datteren, som skulde forestaa Forretningen, var oplært i Branchen, maatte det være en vis Garanti. Sagen var muligvis ikke helt i Orden for Huslejespørgsmaalets Vedkommende, men maaske kunde man anbefale Andragendet med det Forbehold, at Lejen godkendes af Nævnet.

Formanden spurgte, om det saa ikke var rigtigere at stille Sagen i Bero, indtil Butikken var lavet i Orden.

Andr. Christensen fandt det bedre, at Datteren drev Forretningen for egen Regning; hvis Faderen saa garanterede for en Del af Summen, mistede han da ikke det hele.

A. Sneum kunde ikke indse, at Byraadet skulde spille Formynder for Manden, men hvis Byraadet ønskede Sagen taget tilbage, vilde Udvalget selvfølgelig gøre det. Taleren krævede dog i saa Fald at faa at vide, hvad Udvalget skulde foretage sig i Sagen.

Kjeld Sørensen havde netop den Opfattelse, at Byraadet i saadanne Tilfælde skulde være Formynder, for hvis Pengene blev sat overstyr, maatte det offentlige forsørge Familien. Tilmed havde Sagen ikke ligget fremme den sædvanlige Tid, og Udvalget burde derfor tage den tilbage og tænke lidt mere derover. Det drejede sig om mange Penge, og de skulde nødig sættes til paa den Maade.

Formanden indrømmede, at Sagen var kommet senere frem end sædvanligt, og naar den derfor forlangtes udsat, vilde Taleren gøre det.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

6. J. Chr. Møller spurgte Borgmesteren, hvorledes det gik med Kommunens Vedtægt for Styrelsen af de kommunale Anliggender. Der havde været Forespørgsel hos Ministeriet om, hvorvidt timelønnede kommunale Arbejdere i Henhold til Vedtægten kunde være Medlemmer af Byraadet, og Ministeriet havde ikke ment, at Vedtægten hjemlede dette. Det var derfor rigtigst at faa dette Spørgsmaal bragt i Orden.

Formanden lovede at sammenkalde det Udvalg, som havde med Sagen at gøre, saa vilde Byraadet komme til at tage Stilling til Sagen.

7. Formanden gav nogle Oplysninger om Kommunens økonomiske Forhold pr. 1. December 1923.

Uddrag fra byrådsmødet den 13. december 1923 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 544-1923)

Andragende fra Anton Christensen om Frigivelse af en baandlagt Invaliditetserstatning.

A. Sneum havde siden sidste Møde nærmere undersøgt Sagen og saa fremdeles ingen Grund til at nægte at anbefale Andragendet; men hvis Byraadets Flertal var af en anden Opfattelse, var det selvfølgelig ikke nogen Livssag for Udvalget.

Marius Geertsen foreslog at nøjes med at frigive 5000 Kr. Efter de Udtalelser, Fabrikant Møller fremsatte paa sidste Møde, var der Grund til at befrygte, at Pengene kunde tabes, og saa vilde Familien jo falde det offentlige til Byrde.

Kjeld Sørensen gjorde opmærksom paa, at Familien fik udbetalt 100 Kr. maanedlig af Forsikringen og desuden 30 Kr. i Invaliderente. Det var selvfølgelig ikke noget stort Beløb, men det var i hvert Fald fast, og man paadrog sig et Ansvar ved at frigive de 10000 Kr. Naar Byraadet ikke var enig derom, burde man næppe anbefale det.

A. Sneum fandt det udelukket at starte en Forretning med 5000 Kr. En Trikotageforretning var vist ikke saa daarlig; der var i hvert Fald flere, som var blevet rige ved at handle med Uldvarer. At lade Datteren etablere Forretningen og laane Penge hos Faderen dertil, vilde Taleren ikke være med til. Det var rigtigt, at Familien havde 130 Kr. maanedlig, men det var ikke meget til 4 uforsørgede Børn.

Formanden bemærkede, at Datteren ikke opfyldte Betingelserne for at faa Borgerskab.

Marius Geertsen kendte Eksempler paa, at der kunde tabes betydeligt paa en Uldvareforretning. 5000 Kr. var dog en god Hjælp at begynde med, og hvis Forretningen viste sig at gaa godt, kunde Manden maaske senere faa mere frigivet.

Leonhard Hansen hævdede, at det var ganske umuligt at faa et ordentligt Varelager for 5000 Kr., naar der tillige skulde betales Afstaaelse og Leje af Butikken. Man behøvede næppe at være Professor for at forestaa en Trikotageforretning, og det Strøg, som de havde valgt, maatte kaldes udmærket for en Forretning i denne Branche. Spørgsmaalet var her, om Familien for bestandig skulde være henvist til at leve af 130 Kr. maanedlig i Stedet for at udnytte en Chance til at faa deres Kaar forbedret.

Andr. Christensen havde sidste Gang henstillet at lade Datteren etablere Forretningen, naar det var hende, som skulde lede den; men det var jo udelukket, naar hun ikke kunde faa Borgerskab. I Almindelighed burde man næppe blande sig i Folks Forretninger, men her krævedes der en Udtalelse fra Byraadet, og Transaktionen syntes ikke særlig anbefalelsesværdig, ogsaa fordi det var meget stramme Betingelser, som Manden skulde gaa ind paa.

Det vedtoges, at Byraadet ikke kan anbefale Andragendet.

Uddrag fra byrådsmødet den 13. marts 1924 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 544-1923)

Arbejderforsikringsraadets Samtykke til Udbetaling af en baandlagt Invalideerstatning til Arbejdsmand A. Christensen.

Toges til Efterretning.

